

חשוד מס. 1 במשך שלושת הימים הראשונים לאחר גילוי הפשע, היתה החשודה מס. 1 ציפור־טרף נעלמה, שכביכול התנפלה על הפעוט. רק אז גילו החוקרים במקום הפשע סכי־גילוח מוכתם בדם וחלק מבדלי אוזנו של התינוק, הסיקו שיש להחליף את החשוד הראשון בחשודים אחרים.

הציפורים סירבו להודות בפשע

התוכנית היתה גאונית בפשטותה הקלא־סית: בעזרת ציידים מיקצועיים, לארוב לעופות־הטרף בסביבה, לצוד אותן, ולגלות על מקורן של מי נותרו סימני דמו של מאיר הקורבן. גישה תקיפה זו היתה כור־רתי־מציאות, בהתחשב בחומרת הפשע ובאי־נכונותן של הציפורים להודות בי־פישען.

„עופות!

לא ייתכן!

כ רגילה, היו מייד כמה חכמים שניסו להפריע ולהלעז. כאשר ניסה כתב ידיעות אחרונות באשדוד לרמוז כי ה־תקיפה לא בוצעה בידי עופות או חיות־טרף, הותקף בחריפות על־ידי ראשי הצי־בור בעיר כי הוא משמיץ ומנסה להו־ציא את דיבת הארץ רעה. כאשר העלו ספקנים אחרים, שראשם נשאר עוד על כתפיהם, למרות הסתערות העופות, את השאלה מה בדבר המקל עם המסמר והמכ־נסיים המופשלים, נענו בתשובות דומות. תיאוריית חיות־הטרף מצאה לה סימור־כין רציניים ביותר כאשר חבר מושב אמציה גילה בפומבי את דעתו המלומדת

שמאחורי שיכוני העולים החדשים מ־גרוזיה, מצאו את מאיר.

סימני

התעללות

ה תמונה היתה מוזעזת: הפעוט בן השלוש שכב בחול חסר־הכרה, ראשו וכל גופו היו מכוסים דם. מיכנסיו היו מופשלים, ונשימתו כמעט בלתי מורגשת. השכנות המבוהלות, שהגיעו בעיקבות הדודה, עצרו סגור שחלף בכביש, והתי־נוק הועבר למג־דוד, ומשם לבית־החור־לים באשקלון.

שם, גילו הרופאים סימני התעללות נוראים בגופו של מאיר קאקוזשווילי ה־פעוט, אחת מאצבעות ידו הימנית היתה חתוכה. מישוהו או משהו קיצץ ממנה חתי־כה. בדל־אוזנו הימנית היה מנוקד, ואותו מישוהו או משהו אימתני חתך גם חלק מפדל אוזנו השמאלית. גולגלתו היתה מכוסה כולה סימני פציעה חדים, גם ביט־נו היתה פצועה, כמו רגליו, ידיו ופניו. סימני פציעה חדים התגלו גם סביב אברי־המין שלו.

היו אלה סימני פציעה מזורים. הם יכ־לו בהחלט להיגרם על־ידי המקל, שבראשו קבוע מסמר, שנתגלה מוכתם בדם ליד גופו של מאיר. אולם, כפי שהסבירה לאחר מכן המי־סטרה, קבע רופא־הילדים שטיפל בפעוט כי הם נגרמו על־ידי עוף טרף, שתקף את הילד.

פושעים

מעופפים

כ נפתחה השבוע הילולת עופות חסרת־תקדים ברחבי המדינה. לוא היה האסון מסתיים ברע, היתה זו טרגדיה. אולם, מאחר שמאיר, שעלה ארצה עם אמו נזיקו (25), אביו יעקב (36) ושני אחים גדולים ממנו, נותר בחיים ויח־לים — הפכה הטרגדיה לקומדיה.

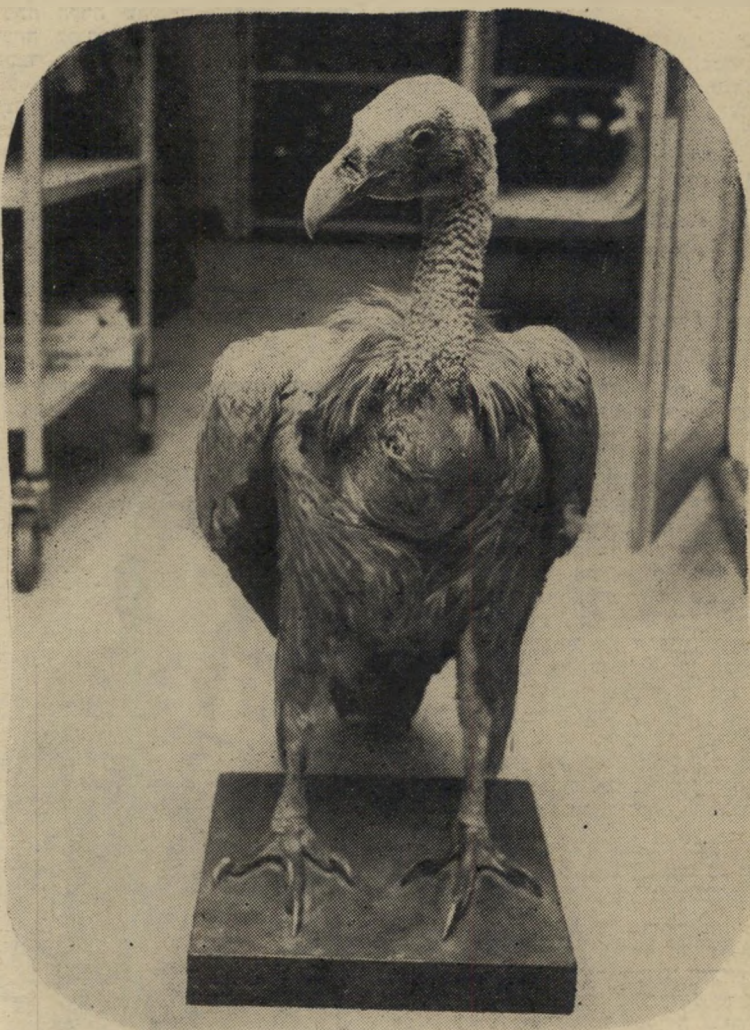
אורגנית עופות־הטרף נפתחה בהודעת המי־סטרה לכתבים: „הילד היה קורבן ל־להקת עופות טורפים, שהתעללו בו וניקרו את בשרו. הפעוט האמיץ נאבק בהם עד שאיבד את הכרתו.”

הידיעה הפיקאנטית זכתה לכותרות מכובדות בכל העיתונים. במידה מסוימת, קשה היה להאשימם: המי־סטרה מסרה את הידיעה בצורת עובדה מוסמכת, התייחסה אליה בעצמה במלוא הרצינות. צוות־החוק־רים מיוחד, בראשות רבי־פקד אשר דווי־דוביץ, ראש לישכת תחקירות במרחב ה־נגב, יצא לתפוס את הפושעים המעופפים.

„מאיר מת, דודה, פלט אחד מהשניים. „אני ראיתי אותו, שם בחולות, מלא דם.” יצחק אילאשווילי בן ה־11 החזיק עדיין בידיו את הקשת והחיצים בהם שיחק עם חברו, רפאל מיריאשווילי בן העשר. שני הילדים הקטנים פנו כמרוצה לעבר החולות, והאשה הגיניית, דודתו של מאיר, בעקבותיהם.

במרחק מאה מטר מהכביש, בחולות

„**מ** איר מת! מאיר מת!” צעקותיהם ההיסטריות של שני הילדים, שחלפו בריצה מטורפת על פני שיכון ד' באשדוד, הוציאו אל הרחוב והמירפסות עקרות־בית מבוהלות. אחת מהן, אשה גיניית, שלפני ביתה עצרו הילדים, מתנשפים בשארית כוחם, אחזה בהם בהיסטריה: „מה אתם אומרים? מה אתם מדברים? איפה מאיר?”

ציפורים בראש מה גרם לחוקרים המנוסים להכניס לעצמם ציפור־רים בראש, להאמין בגירסה כי ציפור־טרף, כמו הנשר שבתמונה זו, תקפה את התינוק? לא פחות תמוהה היתה השאלה, מה גרם לכל העיתונים לקבל גירסה זו, לפרסמה ברצינות, מבלי לנסות לבדוק את סבירותה ואמינותה.

מאיר קאקוזשווילי בן השלוש

כי התוקף היתה גירית־הדבש, וחל קטן המסוגל לתקוף בעלי־חיים גדולים ממנו. משום כך, היתה זו אכזבה רצינית — למי־סטרה בפרט, אך גם לציבור הרחב, שהציפורים נכנסו לו חזק לראש — כאשר הוואולוג פרופסור מנדלסון מאוניברסיטת תל־אביב, שהוזמן על־ידי מפקח שלמה תורג'מן, שלל בצורה חדי־משמעית את כל התיאורייה, קבע כי לא ייתכן ששופות או חיות תקפו את הפעוט.

גיליתי למי־סטרה

איפה לחקור

ס יפר השבוע פרופסור מנדלסון לכתב „העצים הזה”: מייד כאשר ראיתי את פצעיו של ה־פעוט בבית־החולים, אמרתי לאנשי המי־